

PULTRZYNASTA (2) *nm*

pułtrznasta (2), [**połtrznasta** *a.* **pułtrznasta**].

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne; w poł- o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-).

m A **pułtrznasta** (1). ◊ [*f N* **pułtrznasty**.] ◊ *n A* **pułtrznasta** (1).

Składnia orzeczenia typu: pułtrznasta sq.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik ułamkowy: dwanaście i pół (2) :

pułtrznasta czego (sg) (1): *Odeymi zalię połowicę tych lat w ktorých człowiek niegrzeży/ tylko Bogu mowi Modlitwy ie y pije/ zořtana pułtrznastá látá. W ktorých człowiek grzeży* *BielKron* 463; [haftki sřzebrne pułtrznasty pary *InwMieszcz 1574 nr 192; BielKron 1597 319*].

pułtrznasta czego (pl) (1): *Grzywná, Mná ábo Miná, ma řto drachm w łobie: iákoby pułtrznastá tálárow nářzych. WujNT 272 marg.*

[*Ze skrótem rzeczownika podrzędneho: Puł trznastá gro. Dreyzehendhalb Wokabul 1539 M3.*

Zestawienie liczebnikowe: »pułtrznasta tysiąca« = 12500: Względem czego wřzyřtkiego mieli dáć Krzyřacy zá řzkody Krolowi pułtrznastá tyřięcá czerwoných złotých *BielKron 1597 319.*]

MFr